

КОМІТЕТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ з питань цифрової трансформації

вул. М. Грушевського, 5, м. Київ, 01008, www.rada.gov.ua

В И С Н О В О К

до проєкту Закону про затвердження Антикорупційної стратегії на 2026–2030 роки (реєстр. 15230-д від 27.07.2026)

Комітет Верховної Ради України з питань цифрової трансформації на своєму засіданні 15 вересня 2026 року (Протокол № 179) розглянув проєкт Закону про затвердження Антикорупційної стратегії на 2026–2030 роки (реєстр. 15230-д від 27.07.2026), поданий народним депутатом України Радіною А.О., та іншими народними депутатами України.

Проєкт Закону, як це зазначено у пояснювальній записці до нього, спрямований на затвердження стратегічних пріоритетів і основних напрямів державної антикорупційної політики на 2026-2030 роки, виконання міжнародних зобов'язань України у сфері запобігання і протидії корупції, а також наближення до повноправного членства в Європейському Союзі та Організації Північноатлантичного договору.

Законопроект пропонується затвердити Антикорупційну стратегію на 2026-2030 роки (далі – Антикорупційна стратегія). Антикорупційна стратегія складається з 3 розділів, при цьому, Розділ I присвячений загальній системі запобігання та протидії корупції, Розділ II – запобігання корупції у пріоритетних сферах, Розділ 3 – механізму впровадження, моніторингу та оцінці ефективності реалізації антикорупційної стратегії. Вказані розділи Антикорупційної стратегії містять опис певних проблем та очікувані стратегічні результати, яких слід досягти для їх розв'язання.

Розглянувши законопроект в межах предметів відання, члени Комітету зазначають наступне. Міністерство цифрової трансформації України (далі - Мінцифри) у своєму висновку до законопроекту висловило наступні зауваження та пропозиції.

У запропонованій редакції Стратегії спостерігається застосування словосполучення «державні реєстри».

Звертаємо увагу, що правові, організаційні і фінансові засади створення та функціонування публічних електронних реєстрів з метою захисту прав та

інтересів фізичних та юридичних осіб під час створення, зберігання, оброблення та використання інформації у публічних електронних реєстрах встановлює Закон України «Про публічні електронні реєстри» (далі – Закон).

Частиною другою статті 3 Закону передбачено, що ведення усіх реєстрів, за допомогою яких органи державної влади, органи місцевого самоврядування, саморегулівні організації, юридичні особи публічного права, їх посадові особи, інші уповноважені законом особи здійснюють збирання, оброблення та поширення офіційної інформації про передбачені цим Законом та іншими законами об'єкти реєстрів, здійснюється в електронному вигляді відповідно до вимог цього Закону, законів або інших актів законодавства, згідно з якими вони створені, та є публічними електронними реєстрами.

Відповідно до пункту 12 частини першої статті 2 Закону публічний електронний реєстр (реєстр, кадастр, реєстр тощо) (далі – реєстр) – інформаційно-комунікаційна система, що забезпечує збирання, накопичення захист, облік, відображення, оброблення реєстрових даних та надання реєстрової інформації. Таким чином, пропонуємо переглянути та доопрацювати Стратегію та слова «державні реєстри» замінити словами «публічні електронні реєстри» у всіх відмінках, з метою однозначного розуміння та трактування його положень.

Окрім цього, відповідно до пункту 1 частини першої статті 5 Закону України «Про доступ до публічної інформації» доступ до інформації забезпечується шляхом систематичного та оперативного оприлюднення інформації, зокрема на офіційних вебсайтах в мережі Інтернет та на єдиному державному вебпорталі відкритих даних.

Згідно з частиною першою статті 101 Закону України «Про доступ до публічної інформації», публічна інформація у формі відкритих даних – це публічна інформація у форматі, що дозволяє її автоматизоване оброблення електронними засобами, вільний та безоплатний доступ до неї, а також її подальше використання.

Розпорядники інформації зобов'язані надавати публічну інформацію у формі відкритих даних на запит, оприлюднювати і регулярно оновлювати її на єдиному державному веб-порталі відкритих даних та на своїх веб-сайтах.

Згідно з пунктом 3 Положення про набори даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 2015 р. № 835 (далі – Положення), розпорядники інформації згідно з цим Положенням завантажують у формі відкритих даних набір даних, визначений у переліку наборів даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних, згідно з додатком.

Перетворення (зокрема, вивантаження з баз даних та в разі потреби знеособлення) публічної інформації у публічну інформацію у формі відкритих даних є обов'язковим. Розпорядники інформації зобов'язані оприлюднювати у формі відкритих даних усю публічну інформацію у формі відкритих даних, яка перебуває в їх володінні та стосується конкретного набору даних.

Крім того, абзацом восьмим розділу «Усі розпорядники інформації (відповідно до компетенції)» Переліку наборів даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних, що є додатком до Положення, передбачено обов'язкове оприлюднення такого набору даних «Переліки нормативно-правових актів, актів індивідуальної дії (крім внутрішньоорганізаційних), прийнятих розпорядником інформації, проекти рішень, що підлягають обговоренню, а також документ розпорядника інформації про визначення особи (осіб) відповідальних за оприлюднення відкритих даних».

У зв'язку з наведеним, а також з метою недопущення звуження обсягу інформації, що підлягає оприлюдненню, зокрема у формі відкритих даних, пропонуємо пункт 2.3.1.2 підрозділу 2.3 розділу II Стратегії викласти в такій редакції:

«2.3.1.2. Інформація про органи адвокатського самоврядування, зокрема їх організаційну структуру, склад, строки та підстави здійснення повноважень, а також акти загальної та індивідуальної дії, що приймаються такими органами в межах їх компетенції, є публічно доступними у формі відкритих даних».

Народні депутати України – члени Комітету при обговоренні законопроекту зазначили, що реалізація Стратегії сприятиме подальшому зниженню корупційних ризиків у найбільш вразливих сферах, підвищенню прозорості та підзвітності діяльності органів державної влади і місцевого самоврядування, а також зменшенню толерантності суспільства до корупції. Разом з тим потребують врахування висловлені зауваження та пропозиції.

Враховуючи зазначене, за результатами обговорення Комітет ухвалив:

1. Рекомендувати Комітету з питань антикорупційної політики врахувати зауваження та пропозиції під час підготовки та розгляду проекту Закону реєстр. 15230-д від 27.07.2026), поданого народним депутатом України Радіною А.О., та іншими народними депутатами України.

2. Направити Висновок про розгляд цього законопроекту до Комітету Верховної Ради України з питань антикорупційної політики.

Голова Комітету

М. КРЯЧКО